

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IV — Nr. 294

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 noiembrie 1992

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
111. — Lege pentru ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe venit, pe capital și prevenirea evaziunii fiscale, semnată la Quito la 24 aprilie 1992	1		
219. — Decret cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe venit,	2—9		
		pe capital și prevenirea evaziunii fiscale, semnată la Quito la 24 aprilie 1992	9
HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		678. — Hotărîre privind acordarea garanțiilor statului pentru creditele externe în favoarea Societății Comerciale „Eximpan” — S.R.L.	10
		680. — Hotărîre privind transmiterea unui imobil către Ministerul Apărării Naționale, precum și aprobarea realizării unui local pentru Grupul Școlar Agricol Dorohoi din județul Botoșani	10
		681. — Hotărîre privind fuziunea unor societăți comerciale pe acțiuni din domeniul construcțiilor	11—16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe venit, pe capital și prevenirea evaziunii fiscale, semnată la Quito la 24 aprilie 1992

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe ve-

nit, pe capital și prevenirea evaziunii fiscale, semnată la Quito la 24 aprilie 1992.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 septembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 13 octombrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

București, 9 noiembrie 1992.

Nr. 111.

C O N V E N Ţ I E

între Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind evitarea dublei impunerii
în materie de impozite pe venit, pe capital și prevenirea evaziunii fiscale

Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador,
în dorința de a promova și a întări relațiile economice între ambele țări,
au convenit următoarele :

I. Sfera de aplicare a convenției

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sînt rezidente ale unuia sau ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital percepute de fiecare stat contractant sau de unitățile lor administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sînt percepute.

2. Sînt considerate *impozite pe venit și capital* *) impozitele asupra veniturilor totale, asupra capitalului total sau pe elemente de venituri sau de capital, inclusiv impozitele asupra cîștigurilor provenite din înstrăinarea de bunuri mobile sau imobile, precum și impozitele asupra creșterii valorii capitalului.

3. Convenția se aplică următoarelor impozite existente :

- a) În ceea ce privește România :
- impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice ;
 - impozitul pe veniturile realizate de persoanele juridice ;
 - impozitul pe salarii și alte remunerații similare ;
 - impozitul pe veniturile realizate din activități agricole

(denumite în continuare *impozit român*).

- b) În ceea ce privește Republica Ecuador :
- impozitul pe veniturile persoanelor fizice ;
 - impozitul pe veniturile societăților
- (denumite în continuare *impozit ecuadorian*).

4. Această convenție se aplică, de asemenea, oricărui impozit de natură identică sau analoagă, care ar fi stabilite în plus sau în locul impozitelor existente.

5. La sfîrșitul fiecărui an calendaristic, autoritățile competente ale statelor contractante își vor notifica, reciproc, modificările efectuate în legislațiile lor fiscale. Dacă apare necesar să se modifice orice articol al prezentei convenții, fără să fie afectate principiile generale ale acesteia, modificările necesare pot fi efectuate de comun acord, pe baza schimbului de note diplomatice.

II. Definiții

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu stabilește o interpretare diferită :

- a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* desemnează în acest context România sau Republica Ecuador, după cum cere contextul ;

b) termenul *România* înseamnă România și, folosit în sens geografic, indică teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă și platoul continental, asupra cărora România își exercită drepturile suverane în conformitate cu legislația internă și cu dreptul internațional, cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale existente în apele mării, pe fundul și subsolul mării ;

c) termenul *Ecuador* înseamnă Republica Ecuador, în forma și cu elementele teritoriale determinate de Constituția și legile sale ;

d) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate și orice grup de persoane legal constituit în unul dintre statele contractante ;

e) termenul *societate* indică orice persoană juridică, inclusiv reprezentanțele și societățile constituite pe baza legilor române sau legilor ecuadoriene sau oricare entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării, în conformitate cu legislațiile fiscale ale fiecărui stat contractant ;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* semnifică o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant ;

g) termenul *naționali* înseamnă toate persoanele fizice care au cetățenia unui stat contractant și toate persoanele juridice sau alte entități constituite pe baza legilor în vigoare într-un stat contractant ;

h) termenul *trafic internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului cînd respectivul transport se realizează numai între locuri situate în celălalt stat contractant ;

i) termenul *autoritate competentă* înseamnă :

1. în România, ministrul economiei și finanțelor sau reprezentantul său autorizat ;
2. în Ecuador, ministrul finanțelor și creditului public sau reprezentantul său autorizat.

2. În ce privește aplicarea convenției de către fiecare stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție va avea sensul ce i se atribuie de către legislația aceluia stat contractant, referitoare la impozitele care fac obiectul convenției, dacă contextul nu cere o interpretare diferită.

ARTICOLUL 4

Domiciliul fiscal

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* desemnează orice persoană care, conform legislației aceluia stat, este subiect de impunere în acel stat, datorită domiciliului său, reședinței, sediului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură similară.

*) În cazul Republicii Ecuador, se va folosi termenul *patrimoniu*, înțelegîndu-se că cele două cuvinte au aceeași semnificație.

2. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1 al prezentului articol, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul ei juridic se determină în conformitate cu următoarele reguli :

a) este considerată rezidentă a statului contractant unde are la dispoziția sa un domiciliu permanent. Dacă dispune de un domiciliu permanent în ambele state contractante, este considerată rezidentă a statului contractant cu care activitățile personale și economice sînt cele mai strînse (centrul intereselor vitale) ;

b) dacă statul contractant în care această persoană are centrul intereselor vitale nu poate fi determinat sau dacă persoana nu dispune de un domiciliu permanent în nici unul dintre statele contractante, atunci este considerată rezidentă a statului contractant unde locuiește în mod obișnuit ;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau în nici unul dintre ele, este considerată rezidentă a statului contractant al cărui național este ;

d) dacă această persoană este național al ambelor state contractante sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1 al acestui articol, o persoană, alta decît o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, în acest caz va fi considerată rezidentă a statului contractant în care se află sediul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediul permanent

1. În sensul prezentei convenții, termenul *sediul permanent* înseamnă un loc fix în care întreprinderea își desfășoară, în întregime sau în parte, activitatea sa.

2. Termenul *sediul permanent* include, în special :

a) un sediu de conducere ;

b) o sucursală ;

c) un birou ;

d) o uzină ;

e) un atelier ;

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze naturale, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia *sediul permanent*, de asemenea, cuprinde :

a) un șantier de construcții, o construcție, un proiect de montaj sau de instalații sau activități de supraveghere legate de șantierul de construcții, dar numai cînd astfel de activități au o durată care depășește o perioadă de douăsprezece luni ;

b) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță de către o întreprindere a unui stat contractant prin personal propriu sau prin alt personal angajat în celălalt stat contractant, cu condiția ca aceste activități să fie legate de același proiect sau de un proiect conex, pentru o perioadă sau perioade însumate care depășesc douăsprezece luni.

4. Termenul *sediul permanent* nu include :

a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri pe baza unui contract de vânzare de bunuri sau mărfuri aparținînd întreprinderii ;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținînd întreprinderii, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării ;

c) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținînd întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către altă întreprindere ;

d) vânzarea de produse sau mărfuri aparținînd întreprinderii expuse în cadrul unui târg sau expoziții temporare după închiderea târgului sau expoziției menționate ;

e) menținerea unui loc fix, exclusiv în scopul cumpărării de bunuri și produse ori pentru culegerea de informații pentru întreprindere ;

f) menținerea unui loc fix, folosit exclusiv pentru întreprindere în scopul de a face reclamă, pentru a furniza informații, pentru cercetări științifice sau pentru activități similare care au caracter preparator sau auxiliar pentru întreprindere.

5. O persoană activînd într-un stat contractant în contul unei întreprinderi din celălalt stat contractant, alta decît un agent cu statut independent, în sensul paragrafului 6, se consideră sediu permanent în primul stat contractant dacă ea dispune în acest stat de puteri pe care le exercită în mod obișnuit, permițîndu-i să încheie contracte în numele întreprinderii, cu condiția ca activitatea acestei persoane să nu fie limitată la cumpărarea de produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. O întreprindere a unui stat contractant nu se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai datorită faptului că își exercită activitatea în acel celălalt stat prin intermediul unui broker, al unui agent comisionar general sau al oricărui alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că, o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuilalt stat contractant, sau care exercită activități în acest celălalt stat (fie printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este prin el însuși suficient pentru a face din una din aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

III. Impozite pe categorii de venit

ARTICOLUL 6

Venituri din bunuri imobile

1. Venitul provenit din bunuri imobile, inclusiv venitul din agricultură și exploatare forestiere, poate fi impus în statul contractant în care aceste bunuri sînt situate.

2. Termenul *bunuri imobile* are sensul care este atribuit de legislația statului contractant în care bunurile în cauză sînt situate. Termenul va include, în orice caz, toate accesoriile proprietății imobile, inventarul viu și echipamentul utilizat în exploatarele agricole și forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul bunurilor imobile și drepturile, fie la sume variabile, fie la sume fixe, pentru exploatarea zăcămintelor minerale și a altor resurse naturale sau ca preț al dreptului de exploatare a acestora ; navele și aeronavele nu sînt considerate bunuri imobile.

3. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol se aplică venitului obținut din exploatarea directă, din închirierea sau arendarea, precum și din orice formă de exploatare a bunurilor imobile.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 ale acestui articol se aplică, de asemenea, venitului provenit din bunuri imobile ale unei întreprinderi și venitului din bunuri imobile utilizate la exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant pot fi supuse impozitării în acest stat contractant, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitatea în celălalt stat contractant, printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitatea sa în acest mod, profiturile întreprinderii vor fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai în măsura în care acestea sînt atribuibile aceluia sediu permanent.

2. Prin derogare de la prevederile pct. 3 al acestui articol, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitatea sa în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat în acel stat contractant, atunci se atribuie în fiecare stat, aceluia sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitînd activități identice sau similare în condiții identice sau similare, și tratînd cu toată independența cu întreprinderea a cărui sediu permanent este.

Dacă întreprinderea exercită activitatea sa în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai în măsura în care acestea sînt atribuibile aceluia sediu permanent.

3. Pentru determinarea profiturilor unui sediu permanent sînt admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află sediu permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profiturile atribuibile unui sediu permanent să fie determinate pe baza unei repartizări a profiturilor totale a întreprinderii între diversele ei părți componente, nici o dispoziție a pct. 2 al prezentului articol nu împiedică acest stat contractant să determine profiturile impozabile potrivit repartiției uzuale; totuși, metoda de repartizare adoptată trebuie să fie de așa natură încît rezultatul obținut să fie conform cu principiile cuprinse în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent pentru simplul fapt că acesta cumpără bunuri sau mărfuri pentru întreprindere; totuși, dacă acest sediu permanent vinde aceste bunuri și mărfuri, profitul i se va atribui.

6. În vederea aplicării prevederilor punctelor precedente, profiturile atribuibile unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive valabile și suficiente pentru a proceda altfel.

7. Când profiturile includ venituri tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transport internațional

1. Profiturile provenite din operațiuni de exploatare a navelor și aeronavelor în trafic internațional vor fi impuse numai în statul în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă sediul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, acest loc se consideră situat în statul contractant în care este situat portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un asemenea port, în statul în care cel care exploatează nava este rezident.

3. Prevederile pct. 1 al acestui articol se vor aplica, de asemenea, și asupra profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau printr-un organism internațional de exploatare.

4. Cu toate prevederile dispozițiilor paragrafului 1 al acestui articol și art. 7, profiturile provenind din exploatarea navelor și aeronavelor de către o întreprindere dintr-un stat contractant, folosite, în principal, pentru transportul exclusiv între două puncte situate într-un stat contractant, sînt impozabile în acest stat.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

Cînd :

a) o întreprindere dintr-un stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi dintr-un stat contractant și al unei întreprinderi din celălalt stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sînt legate, în relațiile lor comerciale sau financiare, prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acestei întreprinderi și impuse în consecință.

Cînd profiturile pentru care o întreprindere a unui stat contractant a fost impusă în acest stat sînt, de asemenea, incluse în profiturile unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant și impuse în consecință și cînd profiturile astfel incluse sînt profituri care ar fi fost realizate de această întreprindere din celălalt stat, dacă condițiile convenite între cele două întreprinderi erau cele care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci, primul stat va proceda la modificarea corespunzătoare a cuantumului impozitului pe care l-a perceput asupra acestor profituri. Pentru determinarea modificărilor de făcut, se va ține seama de celelalte dispoziții ale prezentei convenții referitoare la natura veniturilor; dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante vor realiza consultările de rigoare.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de către o societate, care este rezidentă a unui stat contractant, unui rezident al celui alt stat contractant, pot fi impuse în acest celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plăitoare de dividende, potrivit legislației acestui stat contractant; când primitorul dividendelor este beneficiarul efectiv și subiect de impunere în celălalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 15% din suma brută a dividendelor.

Prevederile acestui paragraf nu afectează impozitarea societății pentru profiturile din care au fost plătite dividendele.

3. Termenul *dividende*, folosit în acest articol, înseamnă veniturile provenite din acțiuni, din drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, cu excepția creanțelor, ca și veniturile din alte părți sociale asimilate veniturilor din acțiuni conform legislației fiscale a statului contractant în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică atunci când beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unuia dintre statele contractante, are în celălalt stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă situată acolo, iar deținerea pachetului de acțiuni în virtutea căruia sînt plătite dividendele este efectiv legată de activitățile desfășurate prin asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acest celălalt stat nu poate să perceapă nici un impozit asupra dividendelor plătite de societate, decît în măsura în care aceste dividende sînt plătite unui rezident al acestui celălalt stat sau în măsura în care participarea generatoare de dividende este legată efectiv de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în acest celălalt stat, nici să preleveze vreun impozit, cu titlu de impunere a profiturilor nedistribuite, asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite constau, total sau parțial, din profituri sau venituri provenite din acest celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobînzi

1. Dobînzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acest celălalt stat.

2. Totuși, astfel de dobînzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația acestui stat; dar dacă beneficiarul efectiv al dobînzilor este subiect de impunere în celălalt stat, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a dobînzilor.

Dispozițiile paragrafului 2 al acestui articol nu se aplică dobînzilor plătite în virtutea unui credit acordat și garantat, direct sau indirect, de un stat con-

tractant, o unitate administrativ-teritorială, Banca Națională a României și Banca Centrală a Ecuadorului.

3. Termenul *dobînzi*, așa cum este folosit în prezentul articol, indică veniturile din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de un drept de participare la beneficii și, în special, veniturile din efecte publice, din titluri, din obligațiuni și alte drepturi, inclusiv premii și prime aferente acestor efecte, titluri sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate ca dobînzi, în sensul prezentului articol.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobînzilor, fiind rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant, unde societatea plăitoare de dobînzi este rezidentă, un sediu permanent sau prestează servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în virtutea căreia sînt plătite dobînzile este efectiv legată de activitățile desfășurate printr-un sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Dobînzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când debitorul este statul însuși, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul dobînzilor, fie că este rezident al unui stat contractant sau nu, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța asupra căreia se plătesc dobînzile și aceste dobînzi se suportă de acel sediu permanent sau bază fixă, atunci, asemenea dobînzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma dobînzilor depășește suma care s-ar fi convenit în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămîne impozabilă, conform legislației fiecărui stat contractant, ținîndu-se cont de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Comisioane

1. Comisiunile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impozabile în acest celălalt stat.

2. Totuși, asemenea comisioane pot fi impuse în statul contractant din care provin și în conformitate cu legislația acelu stat numai dacă persoana care primește comisionul este beneficiarul efectiv, impozitul astfel stabilit neputînd depăși 10% din suma brută a comisiunilor.

3. Termenul *comisioane*, așa cum este folosit în acest articol, indică sumele plătite oricărei persoane pentru serviciile prestate în calitate de intermediar, comisionar sau orice altă persoană asimilată unui intermediar sau unui comisionar de către legislația fiscală a statului contractant din care provin astfel de sume.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al comisiunilor, fiind rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant din care provin comisioanele un sediu permanent, iar obținerea comisiunilor este legată direct de un asemenea sediu permanent. În asemenea caz, se vor aplica prevederile art. 7.

5. Comisioanele vor fi considerate ca provenind dintr-un stat contractant cînd plătitorul este acel stat însuși, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident din acel stat. Cu toate acestea, cînd persoana plătitoare a comisiunilor, fie că este sau nu rezidentă a unui stat contractant, are într-un stat contractant obligația plății comisiunilor și un atare comision este suportat de sediul permanent respectiv, în acest caz, comisioanele se vor considera că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

6. Cînd, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma comisiunilor depășește, indiferent de cauză, suma care s-ar fi convenit în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămîne impozabilă, conform legislației fiecărui stat contractant, ținîndu-se cont de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Redevențe

1. Redevențele obținute dintr-un stat contractant și plătite către un rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acest celălalt stat.

2. Totuși, asemenea redevențe pot fi impuse în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația celui stat, însă, în cazul în care beneficiarul efectiv al redevențelor este supus impozitului în celălalt stat, impozitul astfel stabilit nu va putea depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe*, așa cum este folosit în acest articol, indică sumele de orice natură primite pentru folosirea sau concesiunea dreptului de folosire a unui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor cinematografice, filmelor și benzilor magnetice destinate radio-difuziunii și televiziunii, a unui brevet de invenție, a unei mărci de fabrică sau de comerț, desen, model, plan, a unor formule sau procedee secrete, ca și pentru folosirea și concesiunea dreptului de folosire a unui echipament industrial, comercial sau științific, ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al unui stat contractant și are în celălalt stat contractant, unde societatea plătitoare de redevențe este rezidentă, un sediu permanent sau o bază fixă situate acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sînt efectiv legate de activitățile desfășurate prin asemenea sediu permanent sau bază fixă. În asemenea situație, se vor aplica prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant cînd plătitorul este acel stat însuși, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al celui stat. Totuși, cînd persoana plătitoare a redevențelor, fie că este sau nu un rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă, asemenea redevențe sînt considerate ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Cînd, datorită relațiilor speciale dintre plătitor și beneficiar sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, avînd în vedere utilizarea, dreptul sau

informația pentru care sînt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiar, în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămîne impozabilă, conform legislației fiecărui stat contractant, ținîndu-se cont de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 14

Cîștiguri din capital

1. Cîștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor imobile, astfel cum sînt definite în paragraful 2 al art. 6, sînt impozabile în statul contractant în care acestea sînt situate.

2. Cîștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobile făcînd parte din activul unui sediu permanent, pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, sau din bunuri mobile aparținînd unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unor profesii independente, inclusiv cîștigurile provenind din înstrăinarea acestui sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau acestei baze fixe, sînt impozabile în acest celălalt stat.

3. Cîștigurile provenite din înstrăinarea navelor și aeronavelor exploatare în trafic internațional, precum și bunurile mobile legate de această exploatare nu sînt impozabile decît în statul contractant unde, în conformitate cu prevederile art. 8, cîștigurile din astfel de activități sînt impozabile.

4. Cîștigurile provenite din înstrăinarea altor proprietăți diferite de cele menționate la paragrafele 1, 2 și 3 ale acestui articol sînt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15

Servicii profesionale independente

1. Veniturile obținute de o persoană fizică rezidentă a unui stat contractant din prestarea de servicii profesionale și alte activități independente cu caracter analog vor putea fi supuse impozitării numai dacă acea persoană, pentru exercitarea unei astfel de activități, a fost prezentă, în celălalt stat contractant, mai mult de 183 de zile într-un an fiscal. În acest caz, veniturile obținute se supun impozitării în acest celălalt stat contractant, dar numai acea parte din ele care este datorată activității exercitate acolo.

2. Expresia *servicii profesionale* cuprinde, în mod deosebit, activități independente cu caracter științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, la fel ca și activitățile independente ale medicilor, avocaților, inginerilor, arhitecților, dentiștilor și contabililor.

ARTICOLUL 16

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20, 21 și 22, salariile și alte remunerații similare, pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru activitatea salariată, sînt impozabile numai în acel stat, cu condiția ca activitatea să nu fie exercitată în celălalt

stat contractant. Dacă activitatea este exercitată în celălalt stat contractant, remunerația primită va putea fi impusă în acel celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1 al acestui articol, remunerația pe care un rezident al unui stat contractant o primește pentru activitatea sa salariată, exercitată în celălalt stat contractant, va fi impozabilă numai în primul stat contractant menționat, dacă :

a) beneficiarul rămâne în celălalt stat contractant o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în cursul anului fiscal ; și

b) remunerația este plătită de către o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat ; și

c) remunerația nu este suportată de către un sediu permanent sau o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la dispozițiile precedente ale acestui articol, remunerația pentru exercitarea unei activități salariate la bordul unei nave și al unei aeronave exploatate în trafic internațional este impozabilă în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 17

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Tantiemele, jetoanele de prezență și alte remunerații similare primite de către un rezident al unui stat contractant în calitatea sa de membru al consiliului de administrație sau conducere a unei societăți rezidente în celălalt stat contractant sînt impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 18

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile art. 15 și 16, veniturile realizate de rezidenții unui stat contractant ca artiști de teatru, de cinema, de radio sau televiziune și interpreții muzicali, precum și sportivii, din activitățile lor profesionale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Cînd veniturile în legătură cu activitățile profesionale ale unui artist sau sportiv nu revin acestuia, ci unei alte persoane, prin derogare de la prevederile art. 7, 15 și 16, acele venituri pot fi impuse în statul contractant în care sînt exercitate activitățile artistului sau ale sportivului.

3. Veniturile realizate din asemenea activități, desfășurate în cadrul unui program special pentru schimburi culturale încheiate între cele două state contractante, vor fi reciproc scutite de impozit.

ARTICOLUL 19

Pensiile

Sub rezerva dispozițiilor art. 20, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident de către un stat contractant pentru o activitate anterioară nu sînt impozabile decît în acest stat, dacă legea națională o stipulează.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decît pensiile, plătite de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială unei persoane fizice în legătură cu servicii prestate guvernului acelu stat sau unei unități administrativ-teritoriale, se vor impune numai în acel stat.

b) Totuși, aceste remunerații sînt impozabile în celălalt stat contractant numai dacă serviciile sînt prestate în acel stat și dacă beneficiarul remunerației este rezident al acelu stat ; și :

(i) posedă cetățenia acelu stat ; sau

(ii) nu a devenit rezident al acestui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială unei persoane, pentru servicii prestate acelu stat sau unității sale administrativ-teritoriale, vor fi impuse numai în acel stat.

b) Totuși, astfel de pensii vor fi impuse numai în celălalt stat contractant, dacă persoana este rezidentă și național al acelu stat.

3. Prevederile art. 16, 17 și 19 se vor aplica remunerațiilor plătite în virtutea unor servicii prestate în cadrul unei activități exercitate pentru un stat contractant sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. Remunerațiile primite pentru predare sau cercetare științifică de o persoană fizică care este rezident al unui stat contractant și care este prezentă în celălalt stat în scopul de a preda la un colegiu, institut de învățămînt superior sau altă instituție similară de învățămînt superior vor fi scutite de impozit în acest celălalt stat contractant pentru o perioadă care să nu depășească 2 ani, cu condiția ca o astfel de instituție să aparțină unei entități non-profitabile.

2. Remunerațiile primite de cercetători rezidenți ai unui stat contractant pentru efectuarea de lucrări de cercetare de interes public sau pentru pregătire în domeniul cercetării în celălalt stat contractant sînt scutite de impozit în acest celălalt stat contractant pe întreaga perioadă cît durează cercetarea sau pregătirea în domeniul cercetării.

ARTICOLUL 22

Studenți și stagiați

1. Sumele pe care le primește un student sau un stagiar, care este rezident al unui stat contractant și care este prezent în celălalt stat contractant numai în scopul educării sau instruirii sale, le primește pentru inițiere, educare sau instruire, nu vor fi impuse în acest celălalt stat contractant pentru o perioadă de pînă la 6 ani, începînd cu primul an de studiu, în funcție de natura și durata studiilor, cu condiția ca aceste sume să provină din surse situate în afara acestui celălalt stat contractant.

2. Veniturile realizate de un student sau un stagiar pe perioada educării sau instruirii sale într-un stat contractant, dintr-o activitate desfășurată pe cont pro-

priu, sînt scutite de impozit în acest stat contractant, cu condiția ca această activitate să fie legată direct de instruirea și educarea sa și veniturile respective să fie folosite în scopul întreținerii sau educării, iar nivelul acestor venituri să nu depășească 4.000 dolari S.U.A. pe an sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului în care se realizează aceste venituri.

IV. Impozit pe capital

ARTICOLUL 23

Impozite pe capital

1. Capitalul constituit din bunuri imobiliare, ca cele definite în art. 6 paragraful 2, se impozitează în statul contractant în care aceste bunuri sînt situate.

2. Capitalul constituit din bunuri mobile făcînd parte din activul unui sediu permanent al unei întreprinderi sau bunuri mobiliare aparținînd unei baze fixe folosite pentru exercitarea unei profesii libere este impozabil în statul contractant unde este situat sediul permanent sau baza fixă a întreprinderii sau persoanei.

3. Navele și aeronavele exploatate în trafic internațional, precum și bunurile mobile aparținînd acestor exploatare se impun numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident dintr-un stat contractant nu sînt impozabile decît în acest stat.

ARTICOLUL 24

Alte venituri

Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de proveniență, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții, se impozitează numai în acest stat.

V. Metode de evitare a dublei impunerii

ARTICOLUL 25

Metode de evitare a dublei impunerii

Dubla impozitare va fi evitată în următoarea manieră :

1. În ceea ce privește România, impozitele plătite de rezidenții români pe venituri și capital, obținute în Ecuador, în concordanță cu prevederile acestei convenții, vor fi deduse din impozitul român exigibil, conform legislației fiscale române.

Această deducere nu poate, totuși, să depășească acea parte a impozitului pe venit sau pe capital calculată înainte ca deducerea să fie acordată și care este atribuibilă venitului sau capitalului care este impus în Ecuador.

2. Cînd rezidentul ecuadorian obține venituri sau posedă bunuri de capital, în concordanță cu dispozițiile prezentei convenții, el poate fi supus impozitării în România, procedînd la deducere în felul următor :

a) din impozitul perceput pe veniturile acestui rezident, o parte egală cu impozitul pe venit plătit în România ; și

b) din impozitul perceput pe capitalul rezidentului, o parte egală cu impozitul pe capital plătit în România.

Această deducere nu va putea să depășească partea din impozitul pe venit sau pe capital, calculată înainte

de deducerea corespunzătoare, după caz, a veniturilor sau capitalului care pot fi supuse impozitării în celălalt stat contractant.

VI. Dispoziții generale

ARTICOLUL 26

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decît impunerea și obligațiile la care sînt sau pot fi supuși naționali acestui celălalt stat aflați în aceeași situație.

2. Un stat contractant nu va percepe nici un impozit unui rezident din celălalt stat contractant, incluzînd elementele de venit care au fost impuse deja în celălalt stat contractant, după expirarea perioadei de prescripție prevăzute de legislația națională și, în orice caz, după 3 ani de la finele perioadei impozabile.

3. Un sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi supus unei impozitări în condiții mai puțin favorabile în acest stat contractant decît întreprinderile acestui celălalt stat, care desfășoară aceleași activități.

Nici o prevedere cuprinsă în prezentul articol nu va fi interpretată ca obligînd un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant deducerile, înlesnirile și reducerile de ordin fiscal, cu caracter personal, care sînt acordate propriilor rezidenți, ținînd cont de starea lor civilă și sarcinile lor familiale.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este deținut sau controlat în totalitate sau în parte, în mod direct sau indirect, de către unu sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant nici unei impunerii sau oricărei obligații legate de acestea, care să fie diferită sau mai împovărătoare decît acelea la care sînt sau ar putea fi supuse întreprinderile similare ale primului stat menționat.

5. Ceea ce s-a stabilit în prezentul articol se aplică tuturor impozitelor de orice fel și denumire, pentru care se vor avea în vedere prevederile art. 2 din prezenta convenție.

ARTICOLUL 27

Procedura amiabilă

1. Cînd un rezident al unui stat contractant consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru el o impozitare care nu este conformă cu dispozițiile prezentei convenții, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația națională a acestor state, chiar și dacă se referă la impunerile prevăzute în paragraful 1 al art. 26, el va putea să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este. Cazul trebuie să fie prezentat celuilalt stat contractant într-o perioadă de 3 ani următori de la data primei notificări a măsurii care implică o impozitare neconformă cu prevederile convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să adopte o soluționare corespunzătoare, să facă tot posibilul să rezolve cazul, pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări

care nu este în conformitate cu prevederile prezentei convenții.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve, pe calea procedurii amiabile, dificultățile sau să înlăture îndoielile rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării prezentei convenții. Când ambele autorități competente consideră necesar, ele sau reprezentanții lor autorizați se vor putea întâlni într-o comisie în scopul facilitării aplicării convenției.

ARTICOLUL 28

Schimb de informații

Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentei convenții și a legislațiilor naționale ale statelor contractante, cu privire la impozitele cuprinse în prezenta convenție, în măsura în care impozitarea nu este contrară acestei convenții.

Schimbul de informații nu va putea fi limitat de prevederile art. 1.

Informațiile primite de un stat contractant, precum și procedeele declarative, executive sau rezolvarea recursurilor referitoare la aceste impozite, vor fi tratate ca secrete, în măsura în care aceasta este permisă de legislația statelor contractante și se vor comunica numai persoanelor sau autorităților (inclusiv tribunalelor și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea și încasarea impozitelor prevăzute de prezenta convenție.

Dispozițiile paragrafului 1 al acestui articol nu vor fi în nici un caz interpretate ca impunând unui stat contractant obligația :

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații sau practicii administrative a unuia sau celui alt stat contractant ;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii sale administrative normale ale unuia sau ale celui alt stat contractant ;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional, sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

Pentru Guvernul României,

Nicolae Văcăroiu,

secretar de stat

la

Ministerul Economiei și Finanțelor

ARTICOLUL 29

Funcționari diplomatici și consulari

Prevederile acestei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază funcționarii diplomatici sau consulari, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau în virtutea prevederilor acordurilor speciale.

VII. Dispoziții finale

ARTICOLUL 30

Dispoziții finale

Prezenta convenție va fi ratificată în conformitate cu prevederile legislației interne din fiecare dintre statele contractante și va intra în vigoare în a 30-a zi după schimbul instrumentelor de ratificare. Convenția se va aplica, atât în cazul României cât și în cel al Ecuadorului, cu privire la impozitele pe venit și pe capital pentru o perioadă impozabilă începând de la 1 ianuarie al anului calendaristic următor celui în care convenția intră în vigoare.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare atât timp cât nu va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța această convenție pe cale diplomatică, pînă la 30 iunie al fiecărui an calendaristic, începînd din cel de-al 5-lea an următor celui intrării în vigoare a convenției. În acest caz, prezenta convenție va avea efecte pînă la 31 decembrie al anului calendaristic în cursul căruia denunțarea va fi realizată.

În acest sens, se semnează prezenta convenție, în două exemplare în limba română și două exemplare în limba spaniolă, egal autentice.

Făcută la Quito la 24 aprilie 1992.

Pentru Guvernul Republicii Ecuador,

Diego Cordovez,

ministrul relațiilor externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

cu privire la promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe venit, pe capital și prevenirea evaziunii fiscale, semnată la Quito la 24 aprilie 1992

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea pentru ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe venit, pe capital și prevenirea evaziunii fiscale, semnată la Quito la 24 aprilie 1992, și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 6 noiembrie 1992.

Nr. 219.

HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÎRE

privind acordarea garanțiilor statului pentru creditele externe în favoarea Societății Comerciale „Eximpan” — S.R.L.

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Se autorizează Ministerul Economiei și Finanțelor să emită garanția în numele statului pentru credite externe de 25,9 milioane dolari S.U.A., care vor fi primite de Societatea Comercială „Eximpan” — S.R.L. București, de la băncile : AUSFUHRKREDITGESELLSCHAFT m.b.H — AKA Frankfurt/Main — Germania, MIDLAND BANK — Londra — Anglia și UNION DE BANQUE SUISSE — Zürich — Elveția, în vederea achiziționării de utilaje tehnologice necesare modernizării și re tehnologizării unor mori de grâu și unități de paste făinoase.

PRIM-MINISTRU

THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

Ministrul agriculturii și alimentației,
Petru Mărculescu

Ministrul economiei și finanțelor,
George Danielescu

București, 26 octombrie 1992.
Nr. 678.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÎRE

privind transmiterea unui imobil către Ministerul Apărării Naționale, precum și aprobarea realizării unui local pentru Grupul Școlar Agricol Dorohoi din județul Botoșani

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Localul Grupului Școlar Agricol Dorohoi din județul Botoșani, împreună cu terenul aferent acestuia, se transmite fără plată, pe bază de protocol, din administrarea Ministerului Agriculturii și Alimentației în administrarea Ministerului Apărării Naționale.

Art. 2. — Se aprobă realizarea unui grup școlar agricol în orașul Dorohoi, județul Botoșani, în perioada 1993—1994, din planul de investiții al Ministerului Agriculturii și Alimentației, conform legislației în vigoare.

Pentru studiul de fezabilitate în valoare de 2 miliarde lei, fondurile se asigură de Ministerul Agricul-

turii și Alimentației din capitolul „învățămînt”, titlu „cheltuieli de capital” prevăzut pentru anul 1992.

Art. 3. — Organele administrației publice locale vor asigura, în condițiile prevăzute de lege, terenul pentru amplasarea grupului școlar prevăzut la art. 2, la cererea Ministerului Agriculturii și Alimentației și de comun acord cu acesta.

Art. 4. — Eliberarea localului de către Grupul Școlar Agricol Dorohoi se va efectua prin restrîngerea de spațiu și mutarea treptată în noul local sau în alte spații puse la dispoziția sa de către Consiliul local al orașului Dorohoi.

PRIM-MINISTRU

THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

Ministrul apărării naționale,
general-locotenent Nicolae Spiroiu
Ministrul agriculturii și alimentației,
Petru Mărculescu

Ministrul economiei și finanțelor,
George Danielescu

Ministrul bugetului, veniturilor statului
și controlului financiar,
Florian Bercea

București, 29 octombrie 1992.
Nr. 680.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÎRE

privind fuziunea unor societăți comerciale pe acțiuni din domeniul construcțiilor

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă fuziunea Societății Comerciale „Viitorul” — S.A. Brăila cu Societatea Comercială „Danubiu” — S.A. Brăila, înființate prin Hotărârea Guvernului nr. 1334/1990.

Art. 2. — Urmare fuziunii, Societatea Comercială „Danubiu” — S.A. Brăila se desființează, iar activul și pasivul se preiau pe bază de proces-verbal, conform bilanțului la 31 mai 1992, de către Societatea Comercială „Viitorul” — S.A. Brăila care continuă activitatea.

Art. 3. — Obiectul de activitate, sediul și capitalul social al Societății Comerciale „Viitorul” — S.A. Brăila

sînt cuprinse în anexele nr. 1 și 2, care fac parte din prezenta hotărâre.

Art. 4. — Patrimoniul net al Societății Comerciale „Viitorul” — S.A. Brăila, în valoare de 8.158 mii lei, este determinat conform Hotărârii Guvernului nr. 945/1990, definitivarea acestuia finalizîndu-se pe baza reevaluării în condițiile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 26/1992.

Art. 5. — Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului va aduce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

p. Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Victor Dumitrache,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
George Danielescu
Ministrul bugetului, veniturilor statului
și controlului financiar,
Florian Bercea

București, 29 octombrie 1992.

Nr. 681.

ANEXA Nr. 1

LISTA

societăților comerciale pe acțiuni în domeniul construcțiilor, care fuzionează

Nr. crt.	Denumirea societăților comerciale care fuzionează	Denumirea societăților comerciale înființate prin fuziune	Obiectul de activitate al societății comerciale rezultate prin fuziune	Sediul societății comerciale care se înființează	Valoarea capitalului social inițial din care : a) fonduri fixe b) mijloace circulante — mii lei —	Societatea comercială care își încetează activitatea
1.	„Viitorul” — S.A. Brăila poz. 10 din anexa nr. 1 la H.G. nr. 1334/1990	„Viitorul” — S.A. Brăila	Proiectarea, executarea lucrărilor de construcții-montaj, lucrărilor de instalații, lucrărilor de reparații aferente obiectivelor civile, industriale și agricole ; asigurarea de consulting și asistență tehnică pentru persoane fizice și juridice din țară și străinătate. Producerea de agregate minerale în balastiere și cariere, fabricarea de betoane, mortare, prefabricate din beton și alte materiale de construcții, pentru uz propriu și comercializarea acestora la persoane fizice și juridice din țară și străinătate.	Brăila, str. Grădinii Publice nr. 6, județul Brăila	8.158 din care : a) 5.479 b) 2.679	„Danubiu” — S.A. Brăila poz. 1 din anexa nr. 1 din H.G. nr. 1334/1990
2.	„Danubiu” — S.A. Brăila poz. 1 din anexa nr. 1 la H.G. nr. 1334/1990					

S T A T U T U L

Societății Comerciale „Viitorul” — S.A. Brăila

CAPITOLUL I

Denumirea, forma juridică, sediul, durata

ARTICOLUL 1

Denumirea societății

Denumirea societății este Societatea Comercială „Viitorul” — S.A. Brăila.

În toate actele, facturile, anunțurile, publicațiile și alte acte emanând de la societate, denumirea societății va fi precedată sau urmată de cuvintele „societate pe acțiuni” sau inițialele „S.A.”, de capitalul social și numărul de înregistrare.

ARTICOLUL 2

Forma juridică a societății

Societatea Comercială „Viitorul” — S.A. Brăila este persoană juridică română, având forma juridică de societate pe acțiuni. Aceasta își desfășoară activitatea în conformitate cu legile române și cu prezentul statut.

ARTICOLUL 3

Sediul societății

Sediul societății este în România, localitatea Brăila, str. Grădinii Publice nr. 6, județul Brăila.

Sediul societății poate fi schimbat în altă localitate din România, pe baza hotărârii adunării generale a acționarilor, potrivit legii.

Societatea poate avea și alte sucursale, filiale, reprezentanțe, agenții, situate și în alte localități din țară și străinătate.

ARTICOLUL 4

Durata societății

Durata societății este nelimitată, cu începere de la data înființării acesteia.

CAPITOLUL II

Scopul și obiectul de activitate ale societății

ARTICOLUL 5

Scopul societății este realizarea și comercializarea de lucrări în domeniul construcțiilor, în condiții de eficiență.

ARTICOLUL 6

Obiectul de activitate al societății este : proiectarea, executarea lucrărilor de construcții-montaj, lucrărilor de instalații, lucrărilor de reparații aferente obiectivelor civile, industriale și agricole, asigurarea de consulting și asistență tehnică pentru persoane fizice și juridice din țară și străinătate.

Producerea de agregate minerale în balastiere și cariere, fabricarea de betoane, mortare, prefabricate din beton și alte materiale de construcții pentru uz propriu și comercializarea acestora la persoane fizice și juridice din țară și străinătate, comercializarea en-gros și cu amănuntul a materialelor de construcții prin unități proprii.

CAPITOLUL III

Capitalul social, acțiunile

ARTICOLUL 7

Capitalul social

Capitalul social la 31 mai 1992 este fixat la suma de 8.158 mii lei împărțit în 1.631 acțiuni nominative în valoare de 5.000 lei fiecare, în întregime subscrise de acționar.

Capitalul social inițial, împărțit în acțiuni nominative de 5.000 lei fiecare, este în întregime subscris de statul român în calitate de acționar unic și vărsat în întregime la data constituirii societății.

Capitalul social inițial este deținut integral de statul român, ca acționar unic, până la transmiterea acțiunilor din proprietatea statului către terțe persoane fizice sau juridice române sau străine, în condițiile legii.

ARTICOLUL 8

Acțiunile nominative ale societății vor cuprinde toate elementele prevăzute de lege.

Acțiunile vor purta timbrul sec al societății și semnătura a doi administratori.

Societatea va ține evidența acțiunilor într-un registru numerotat, sigilat și parafat de președintele consiliului de administrație, care se păstrează la sediul societății.

ARTICOLUL 9

Reducerea sau mărirea capitalului social se face pe baza hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor, în condițiile și cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

ARTICOLUL 10

Drepturile și obligațiile decurgând din acțiuni

Fiecare acțiune subscrisă și vărsată de acționari conferă acestora dreptul la un vot în adunarea generală a acționarilor, dreptul de a alege și de a fi ales în organele de conducere, dreptul de a participa la distribuția profitului, conform prevederilor prezentului statut, și alte drepturi prevăzute în statut.

Deținerea de acțiuni implică adevărată de drept la statut.

Drepturile și obligațiile legate de acțiuni urmează acțiunile în cazul trecerii lor în proprietatea altor persoane.

Obligațiile societății sînt garantate cu capitalul social al acesteia, iar acționarii răspund în limita valorii acțiunilor ce le dețin.

Patrimoniul societății nu poate fi grevat de datorii sau alte obligații personale ale acționarilor. Un creditor al unui acționar poate formula pretenții asupra părții din profitul societății ce i se va repartiza acestuia la lichidarea societății, efectuată în condițiile prezentului statut.

ARTICOLUL 11

Cesiunea acțiunilor

Acțiunile sînt indivizibile cu privire la societate, care nu recunoaște decît un proprietar pentru fiecare acțiune.

Cesiunea parțială sau totală a acțiunilor între acționari sau terți se poate face în condițiile și cu procedura prevăzute de lege.

ARTICOLUL 12

Pierderea acțiunilor

În cazul pierderii unor acțiuni, proprietarul va trebui să anunțe consiliul de administrație și să facă public faptul în presă. După 6 luni va obține un duplicat al acțiunii.

CAPITOLUL IV

Adunarea generală a acționarilor

ARTICOLUL 13

Atribuții

Adunarea generală a acționarilor este organul de conducere al societății, care decide asupra activității acesteia și asigură politica ei economică și comercială.

Adunările generale ale acționarilor sînt ordinare și extraordinare și au următoarele atribuții principale :

- a) aprobă structura organizatorică a societății și numărul de posturi, precum și normativul de constituire a compartimentelor funcționale și de producție ;
- b) aleg membrii consiliului de administrație și ai comisiei de cenzori, inclusiv cenzorii supleanți, le stabilesc remunerația, îi descarcă de activitate și îi revocă ;
- c) numesc directorul (directorul general), îi stabilesc remunerația, îl descarcă de activitate și îl revocă ;
- d) stabilesc competențele și răspunderile consiliului de administrație și comisiei de cenzori ;
- e) stabilesc nivelul de salarizare a personalului angajat la societate, în funcție de studii și munca efectiv prestată, cu respectarea limitei minime de salarizare prevăzute de lege ;
- f) aprobă și modifică programele de activitate și bugetul societății ;
- g) hotărăsc cu privire la contractarea de împrumuturi bancare și la acordarea de garanții ;
- h) examinează, aprobă sau modifică bilanțul și contul de profit și pierderi după analizarea rapoartelor consiliului de administrație, al comisiei de cenzori sau al expertului de gestiune, după caz ; aprobă repartizarea profitului între acționari ;
- i) hotărăsc cu privire la înființarea și desființarea de sucursale, filiale și agenții ;
- j) hotărăsc cu privire la mărirea sau reducerea capitalului social, la modificarea numărului de acțiuni sau a valorii nominale a acestora, precum și la cesiunea acțiunilor ;

k) hotărăsc cu privire la adoptarea sau modificarea statutului, precum și la transformarea formei juridice a societății ;

l) hotărăsc cu privire la comasarea, divizarea sau dizolvarea și lichidarea societății ;

m) hotărăsc cu privire la executarea de reparații capitale și realizarea de investiții noi ;

n) hotărăsc cu privire la acționarea în justiție a membrilor consiliului de administrație (directorului general), a directorului, adjuncților acestuia și a cenzorilor, pentru paguba pricinuită societății ;

o) hotărăsc în orice alte probleme privind societatea

În perioada în care statul este acționar unic, hotărârile în problemele prevăzute la lit. l) vor putea fi îndeplinite, după aprobarea lor, de organul care a aprobat constituirea societății.

Atribuțiile adunării generale ordinare și extraordinare a acționarilor se diferențiază potrivit legii.

ARTICOLUL 14

Convocarea adunării generale a acționarilor

Adunarea generală a acționarilor se convoacă de președintele consiliului de administrație sau de unul dintre vicepreședinți, pe baza împuternicirii date de președinte.

Adunările generale ordinare au loc o dată pe an, la două luni de la încheierea exercițiului economico-financiar pentru examinarea bilanțului și a contului de profit și pierderi pe anul precedent și pentru stabilirea programului de activitate și a bugetului pe anul în curs.

Adunările generale extraordinare se convoacă la cererea acționarilor, reprezentînd cel puțin 1/3 din capitalul social, la cererea comisiei de cenzori, precum și în cazul în care capitalul social s-a diminuat cu mai mult de 10% timp de 2 ani consecutiv, cu excepția primilor 2 ani de la înființarea societății.

Adunarea generală va fi convocată de administratori de cîte ori va fi nevoie, în conformitate cu dispozițiile din statut cu cel puțin 15 zile înainte de data stabilită.

Convocarea va fi publicată în Monitorul Oficial al României și într-unul din ziarurile de largă circulație din localitatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate.

Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu arătarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor adunării.

Cînd în ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea statutului, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.

Adunarea generală a acționarilor se întrunește la sediul societății sau în alt loc din aceeași localitate.

ARTICOLUL 15

Organizarea adunării generale a acționarilor

Adunarea generală ordinară este constituită valabil și poate lua hotărâri, dacă la prima convocare acționarilor prezenți sau reprezentați dețin cel puțin 2/3 din capitalul social, iar la a doua convocare, dacă dețin cel puțin 1/2 din capitalul social.

Adunarea generală extraordinară este constituită valabil și poate lua hotărâri, dacă la prima convocare acționarilor prezenți sau reprezentați dețin cel puțin

3/4 din capitalul social, iar la a doua convocare dețin cel puțin 1/2 din capitalul social.

Adunarea generală a acționarilor este prezidată de președintele consiliului de administrație, în lipsa acestuia de către unul dintre vicepreședinți, desemnat de președinte.

Președintele consiliului de administrație desemnează dintre membrii adunării generale doi secretari, care să verifice lista de prezență a acționarilor și să întocmească procesul-verbal.

Procesul-verbal al adunării se va scrie într-un registru sigilat și parafat. Procesul-verbal va fi semnat de persoana care a prezidat ședința și de secretarul care l-a întocmit.

La ședințele ordinare și extraordinare ale adunării generale a acționarilor, în care se dezbate probleme privitoare la raporturile de muncă cu personalul societății, pot fi invitați și reprezentanții sindicatului.

ARTICOLUL 16

Hotărârile adunării se iau prin vot deschis.

Acționarii votează, de regulă, prin ridicarea mâinii.

La propunerea persoanei care prezidează sau a unui grup de acționari prezenți sau reprezentați, ce dețin cel puțin 1/4 din capitalul social, se va putea decide ca votul să fie secret.

Votul secret este obligatoriu pentru alegerea membrilor consiliului de administrație și a cenzorilor, pentru revocarea și pentru luarea hotărârilor referitoare la răspunderea administratorilor.

Hotărârile adunării generale sînt obligatorii chiar și pentru acționarii absenți sau nereprezentați.

ARTICOLUL 17

Pînă la aplicarea prevederilor art. 39 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991, interesele capitalului de stat vor fi reprezentate de doi împuterniciți mandatați de Ministerul Economiei și Finanțelor și un împuternicit mandatat de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

ARTICOLUL 18

Împuterniciții mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat nu pot face parte din consiliul de administrație și nu pot fi directori ai societății.

CAPITOLUL V

Consiliul de administrație

ARTICOLUL 19

Organizarea

Societatea pe acțiuni este administrată de către consiliul de administrație compus din 7—15 administratori aleși de adunarea generală a acționarilor pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea de a fi realeși pe noi perioade de 4 ani, pînă la atingerea și calitatea de acționar.

Alegerea administratorilor se face de către adunarea generală a acționarilor.

Cînd se creează un loc vacant în consiliul de administrație, adunarea generală a acționarilor alege un nou administrator pentru completarea locului vacant. Adunarea generală a acționarilor va alege ca nou ad-

ministratoarea o persoană indicată de aceiași acționari care au desemnat pe predecesorul său. Durata pe care este ales administratorul pentru a ocupa locul vacant va fi egală cu perioada care a rămas pînă la expirarea mandatului predecesorului său.

Pînă la constituirea adunării generale a acționarilor, conform legii, consiliul de administrație al societății va fi numit de împuterniciții mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat, cu acordul ministrului de resort.

La prima ședință consiliul de administrație va alege, dintre membrii săi, un președinte și 1—3 vicepreședinți.

Consiliul de administrație se întrunește la sediul societății ori de cîte ori este necesar, la convocarea președintelui sau a unei treimi din numărul membrilor săi. El este prezidat de președinte iar, în lipsa acestuia, de unul dintre vicepreședinți desemnat de președinte. Președintele numește un secretar, fie din membrii consiliului, fie din afara acestuia.

Pentru valabilitatea deciziilor este necesară prezența a cel puțin 1/2 din numărul membrilor consiliului de administrație și deciziile se iau cu majoritatea absolută a membrilor prezenți.

Dezbaterile consiliului de administrație au loc conform ordinii de zi stabilite pe baza proiectului comunicat de președinte cu cel puțin 15 zile înainte. Acestea se consemnează în procesul-verbal al ședinței, care se scrie într-un registru sigilat și parafat de președintele consiliului de administrație. Procesul-verbal se semnează de persoana care a prezidat ședința și de secretar.

Consiliul de administrație poate delega unuia sau mai multor membri ai săi unele împuterniciri pe probleme limitate și poate recurge la experți pentru studierea anumitor probleme.

În relațiile cu terții societatea este reprezentată de către președintele consiliului de administrație pe baza și în limitele împuternicirilor date de adunarea generală a acționarilor sau, în lipsa lui, de către unul dintre vicepreședinți, desemnat de consiliu. Cel ce reprezintă societatea semnează actele care o angajează față de terți.

Membrii consiliului de administrație vor putea exercita orice act care este legat de administrarea societății, în interesul acesteia, în limita drepturilor care li se conferă.

Președintele consiliului de administrație este obligat să pună la dispoziția acționarilor și a comisiei de cenzori toate documentele societății.

Președintele, vicepreședinții, membrii consiliului de administrație, directorii și adjuncții acestora răspund individual sau solidar, după caz, față de societate pentru prejudiciile rezultate din infracțiuni sau abateri de la dispozițiile legale, pentru abaterile de la statut sau pentru greșeli în administrarea societății. În astfel de situații ei vor putea fi revocați prin hotărîrea adunării generale a acționarilor.

ARTICOLUL 20

Atribuțiile consiliului de administrație

Consiliul de administrație are în principal următoarele atribuții :

a) angajează și concediază personalul și stabilește drepturile și obligațiile acestuia ;

b) stabilește îndatoririle și responsabilitățile personalului societății pe compartimente ;

c) aprobă operațiunile de încasări și plăți potrivit competențelor acordate ;

d) aprobă operațiunile de vânzare și cumpărare de bunuri, în condițiile prevederilor legale ;

e) aprobă încheierea de contracte de închiriere (luarea sau darea cu chirie) ;

f) stabilește tactica și strategia de marketing ;

g) aprobă încheierea sau rezilierea altor contracte potrivit competențelor acordate ;

h) supune anual adunării generale a acționarilor, în termen de 60 de zile de la încheierea exercițiului economico-financiar, raportul cu privire la activitatea societății, bilanțul și contul de profit și pierderi pe anul precedent, precum și proiectul de program de activitate și proiectul de buget al societății pe anul în curs ;

i) rezolvă orice alte probleme stabilite de adunarea generală a acționarilor.

CAPITOLUL VI

ARTICOLUL 21

Comitetul de direcție

Consiliul de administrație poate delega o parte din atribuțiile sale unui comitet de direcție compus din membrii aleși de consiliul de administrație, fixându-le, în același timp, salariile, potrivit legii.

Președintele îndeplinește și funcția de director general (director) în care calitate conduce și comitetul de direcție, asigurând conducerea curentă a societății, aduce la îndeplinire deciziile consiliului de administrație, în limitele activității societății.

Deciziile comitetului de direcție se iau cu majoritatea absolută a voturilor membrilor săi.

Comitetul de direcție este obligat să prezinte, la fiecare ședință a consiliului de administrație, registrul său de deliberări.

În comitetul de direcție votul nu poate fi dat prin delegație.

CAPITOLUL VII

Gestiunea societății

ARTICOLUL 22

Comisia de cenzori

Gestiunea societății este controlată de acționari și de comisia de cenzori, aleasă de adunarea generală a acționarilor, formată din trei membri, care trebuie să fie asociați, cu excepția cenzorilor contabili.

În perioada în care statul este acționar unic, cenzorii sînt reprezentanții Ministerului Economiei și Finanțelor.

Adunarea generală alege, de asemenea, cenzorii supleanți care vor înlocui în caz de nevoie pe cenzorii titulari.

Pentru a putea exercita dreptul de control, acționarilor li se pot prezenta, la cerere, date cu privire la activitatea societății, situația patrimoniului, a profitului și a pierderilor.

Comisia de cenzori are următoarele atribuții principale :

— în cursul exercițiului economico-financiar verifică gospodărirea fondurilor fixe și mijloacelor circulante, a portofoliului de efecte, casa și registrele de evidență contabilă și informează consiliul de administrație asupra neregulilor constatate ;

— la încheierea exercițiului economico-financiar, controlează exactitatea inventarului, a documentelor și a informațiilor prezentate de consiliul de administrație asupra conturilor societății, a bilanțului și a contului de profit și pierderi, prezentînd adunării generale a acționarilor un raport scris ;

— la lichidarea societății controlează operațiunile de lichidare ;

— prezintă adunării generale a acționarilor punctul său de vedere la propunerile de reducere a capitalului social sau de modificare a statutului și a obiectului de activitate al societății.

Comisia de cenzori se întrunește la sediul societății și ia decizii în unanimitate. Dacă nu se realizează unanimitatea, raportul de divergențe se înaintează adunării generale.

Comisia de cenzori poate convoca adunarea generală extraordinară a acționarilor, dacă aceasta nu a fost convocată de consiliul de administrație, în cazul în care capitalul social s-a diminuat cu mai mult de 10% timp de 2 ani consecutiv (cu excepția primilor 2 ani de la constituirea societății), sau ori de cîte ori consideră necesar pentru alte situații.

Atribuțiile și modul de funcționare a comisiei de cenzori, precum și drepturile și obligațiile cenzorilor se completează cu dispozițiile legale în acest domeniu.

Cenzorii se numesc pe o perioadă de maximum 3 ani, iar prima comisie este compusă din 3 membri.

CAPITOLUL VIII

Activitatea societății

ARTICOLUL 23

Exercițiul economico-financiar

Exercițiul economico-financiar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie ale fiecărui an. Primul exercițiu începe la data constituirii societății.

ARTICOLUL 24

Personalul societății

Personalul de conducere al societății și cenzorii sînt aleși de adunarea generală a acționarilor. Restul personalului este angajat de către consiliul de administrație prin directorul general al societății comerciale.

Nivelul salariilor pentru personalul societății, pe categorii de calificare și funcții, se stabilesc și poate fi modificat de către adunarea generală a acționarilor în funcție de studii, munca efectiv prestată, cu respectarea limitei minime de salarizare prevăzute de lege.

Salarizarea se face conform legislației în vigoare.

Plata salariilor, impozitelor pe acestea și a cotei de asigurări sociale se face potrivit legii.

Drepturile și obligațiile personalului societății se stabilesc de consiliul de administrație.

ARTICOLUL 25

Amortizarea fondurilor fixe

Amortizarea fondurilor fixe se determină și se utilizează în condițiile prevăzute de lege.

ARTICOLUL 26

Evidența contabilă și bilanțul contabil

Societatea va ține evidența contabilă în lei și va întocmi anual bilanțul și contul de profit și pierderi, având în vedere normele metodologice elaborate de Ministerul Economiei și Finanțelor.

Contul de profit și pierderi va fi publicat în Monitorul Oficial al României, conform legii.

ARTICOLUL 27

Calculul și repartizarea profitului

Profitul societății se stabilește pe baza bilanțului aprobat de adunarea generală a acționarilor. Profitul impozabil se stabilește în conformitate cu prevederile legii.

Din profitul prevăzut în bilanț se scade impozitul legal, precum și sumele utilizate pentru constituirea unor fonduri aprobate în condițiile prevederilor legale, rezultând profitul convenit acționarilor, care se repartizează sub formă de dividende, proporțional cu aportul acestora la capitalul social.

Plata profitului convenit acționarilor se face de societate, în condițiile legii, în cel mult două luni de la aprobarea bilanțului de către adunarea generală a acționarilor.

În cazul înregistrării de pierderi părțile se obligă să analizeze cauzele și să ia măsuri de recuperare prevăzute de lege în vigoare.

Suportarea pierderilor de către acționari se va face proporțional cu aportul la capitalul social și în limita capitalului social subscris.

ARTICOLUL 28

Registrele societății

Societatea ține registrele prevăzute de lege.

CAPITOLUL IX**Modificarea formei juridice, dizolvarea, lichidarea, litigii**

ARTICOLUL 29

Modificarea formei juridice

Societatea va putea fi transformată în altă formă de societate prin hotărârea adunării generale a acționarilor.

În perioada în care statul este unic acționar, transformarea formei juridice a societății se va putea face prin hotărâre a Guvernului.

Noua societate va îndeplini formalitățile legale de înregistrare și publicitate cerute la înființarea societăților.

ARTICOLUL 30

Dizolvarea societății

Următoarele situații duc la dizolvarea societății :

- imposibilitatea realizării obiectului social ;
- hotărârea adunării generale ;
- falimentul ;
- pierderea unei jumătăți din capitalul social, după ce s-a consumat fondul de rezervă, dacă adunarea generală a acționarilor nu decide completarea capitalului sau reducerea lui la suma rămasă ;
- numărul de acționari va fi redus sub 5, mai mult de 6 luni ;
- la cererea oricărui acționar, dacă împrejurările de forță majoră și consecințele lor durează mai mult de 6 luni, iar adunarea generală a acționarilor constată că funcționarea societății nu mai este posibilă ;
- în orice alte situații, pe baza hotărârii adunării generale a acționarilor, luate în unanimitate.

Dizolvarea societății comerciale trebuie să fie înscrisă la Registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României.

ARTICOLUL 31

Lichidarea societății

În caz de dizolvare societatea va fi lichidată.

Lichidarea societății și repartitia patrimoniului se fac în condițiile și cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

ARTICOLUL 32

Litigii

Litigiile societății cu persoane fizice sau juridice române sînt de competența instanțelor judecătorești din România.

Litigiile născute din raporturile contractuale dintre societăți comerciale și persoane juridice române pot fi soluționate și prin arbitraj, potrivit legii.

CAPITOLUL X

ARTICOLUL 33

Dispoziții finale

Prevederile prezentului statut se completează cu dispozițiile legale referitoare la societățile comerciale.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, str. 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58.